

## **Povjerenstvo za održivi razvoj, poticanje gospodarstva, energetiku i klimatske promjene**

Na temelju članka 37. Poslovnika, a u vezi članka 28. Poslovnika o radu Gospodarsko-socijalnog vijeća i njegovih radnih tijela, Povjerenstvo za održivi razvoj, poticanje gospodarstva, energetiku i klimatske promjene na 26. sjednici održanoj 12. svibnja 2015. godine razmatralo je **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s Konačnim prijedlogom zakona.**

Na osnovi rasprave i izjašnjavanja pojedinih članova Povjerenstva usvojeno je sljedeće

### **MIŠLJENJE**

1. Vlada Republike Hrvatske i sindikalne središnjice podržavaju donošenje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s Konačnim prijedlogom zakona.
2. Ovom mišljenju prilaže se izdvojeno mišljenje Hrvatske udruge poslodavaca.

### **IZDVOJENO MIŠLJENJE HRVATSKE UDRUGA POSLODAVACA**

Strateška procjena utjecaja strategije, plana i programa na okoliš (čl. 9. i 10.) – predlaže se brisanje riječi „značajne“ u pojmu „značajne izmjene“, ali se uvodi novi nedefinirani pojmovi: „male površine“, „manje izmjene strategija“. Potrebno je pojašnjenje pojmova u Prijedlogu Zakona ili u provedbenom propisu.

Procjena utjecaja zahvata na okoliš (čl. 12.) definira glavne odrednice (priroda, veličina ili lokacija zahvata) na kojima se temelji procjena utjecaja zahvata na okoliš. Predlažemo da u provedbenom propisu bude precizno definirano na što se izmjene iz čl. 12. odnose.

Prijedlogom iz čl. 13. koji se odnosi na dopunu čl. 79. ZOZO, a kojim se određuju „izuzeća“, zahtjeva se u žurnim situacijama „na odgovarajući način primjena odredbi stavaka 2., 3. i 4“. To su situacije u kojima procedura mora biti jasna, jednostavna za primjenu, a odluke se moraju donositi u vrlo kratkom roku, stoga je potrebna dopuna i pojašnjenje postupka u navedenim situacijama ili treba navesti da će to biti obuhvaćeno podzakonskim aktom.

Okolišna dozvola (čl. 16.) – omogućuje tijelima i/ili osobama koje sudjeluju u postupku ishođenja okolišne dozvole da zahtijevaju: „utvrđivanje zahtijevane kakvoće okoliša i prihvatljivosti za sastavnicu okoliša za koju su nadležna, ukoliko postupak procjene utjecaja na okoliš nije obavezan“. Po prijedlogu, zahtijevana kakvoća okoliša i prihvatljivost za okoliš utvrđuju se provođenjem odgovarajuće procjene u okviru postupka ishođenja okolišne dozvole, kako je navedeno, sukladno odredbama Zakona i uredbe. Prema Uredbi o procjeni utjecaja zahvata na okoliš (NN 61/14), procjena je obavezna za sve planirane zahvate za koje je potrebne ishoditi okolišnu dozvolu, osim zahvata iz područja gospodarenja otpadom, za koje se provodi ocjena o potrebi procjene utjecaja na okoliš. Nejasno, što je predlagač htio postići predloženom dopunom. Moglo bi se protumačiti da tijelo i/ili osoba u postupku ishođenja okolišne dozvole može zahtijevati provođenje procjene iako je npr. u postupku ocjene o potrebi provođenja procjene utjecaja na okoliš odlučeno da istu nije potrebno provesti.

Čl. 21. koji govori o ukidanju okolišne dozvole je potrebno redefinirati iz razloga što se odredba članka 115. stavka 2. odnosi na Ministarstvo, a ne operatera. Sukladno tome potrebno je razmotriti i odredbu u stavku 2. ovog članka.

U čl. 22. „postrojenje“ se zamjenjuje izrazom „područje postrojenja“, a umjesto „Izjava o postupanju u vezi sa sprječavanjem velikih nesreća“ navodi se „Politika sprječavanja velikih nesreća“. Uvodi se davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća, ali se ne navodi da je potrebno podnijeti zahtjev, pa bi bilo potrebno dopuniti st. 2. čl. 22. koji predlaže izmjenu čl. 120.

U čl. 25. Zakona bilo bi dobro preformulirati stavak 1. Ovako napisan st. 1. bi značio da se radi o Zakonu o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, a ne Zakonu o zaštiti okoliša.

U čl. 26., st. 5. Zakona stoji: "Suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća izdaje se na temelju ocjene jesu li Politika sprječavanja velikih nesreća i pripadajući sustav upravljanja sigurnošću u skladu s odredbama Zakona i uredbe iz čl. 120. st. 2. ovoga Zakona." U Uredbi o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari (NN 44/14) ne postoji opis načina dodjela suglasnosti kako se navodi u prijedlogu izmjene Zakona. Ukoliko u prijedlogu izmjene Zakona i dalje ostaje "suglasnost na Politiku", izmjenu je potrebno provesti i kroz važeću Uredbu 44/14. Potrebno je uskladiti granične vrijednosti iz Uredbe NN 44/14, sa Pravilnikom o metodologiji za izradu procjene ugroženosti i planova zaštite i spašavanja (NN 30/14), jer trenutno imamo dva različita kriterija za istu stvar:

Uredba NN 44/14:

Čl. 5, st. 4.: "Iznimno od Priloga I. A, donosno Priloga I. B ove Uredbe, opasnim tvarima u smislu ove Uredbe smatrat će se i tvari čiju prisutnost operater utvrdi u postrojenju u količinama koje su manje od graničnih količina utvrđenih u popisima u Prilogu I. A u dijelovima 1. i 2., u stupcu 2., odnosno prema popisu u Prilogu I. B u stupcu 2. ove Uredbe, ako mu obveze prema ovoj Uredbi posebnim rješenjem odredi Ministarstvo u slučaju vjerojatnosti domino efekta."

Čl. 10., st. 2.: "O utvrđenoj prisutnosti opasnih tvari ispod graničnih vrijednosti iz popisa Priloga I. A, dijelova 1. i 2., stupca 2. odnosno iz popisa Priloga I. B, stupca 2. ove Uredbe, operater je dužan obavijestiti Agenciju za zaštitu okoliša sukladno obrascu obavijesti koji je propisan u Prilogu II. A ove Uredbe, u roku od godinu dana od stupanja na snagu ove Uredbe."

Članak 14., stavak 1., točka 1.: "Operater koji u postrojenju utvrdi prisutnost malih količina opasnih tvari, dužan je bez odlaganja: 1. načiniti operativni plan u skladu s uvjetima iz propisa o zaštiti i spašavanju u roku od 6 mjeseci od utvrđenja prisutnosti malih količina opasnih tvari;"

Pravilnik o metodologiji za izradu procjene ugroženosti i planova zaštite i spašavanja (NN 30/14)

Čl. 2., st. 6.: "Operativne planove izrađuju pravne osobe koje proizvode, skladište, prerađuju, rukuju, prevoze, skupljaju i obavljaju druge radnje s opasnim tvarima iz kojih proizlazi stvarna ili potencijalna opasnost, a koje utvrde da su na lokacijama postrojenja izvedeni maksimalni kapaciteti za rukovanje opasnim tvarima u količinama manjim od graničnih vrijednosti propisanih u Prilogu I. A, dijelovima 1. i 2., stupcima 2. i Prilogu I. B stupcu 2. Uredbe o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari »Narodne novine«, br. 44/14) i to u rasponu 1% – 100% od graničnih vrijednosti."

Čl. 27. Zakona, u t. 8. navodi „Zahtjevi iz st. 2. (Zahtjev za davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća) smatrat će se urednima kada su predani od ovlaštene osobe i kada sadrže sve propisane dokumente i podatke na temelju kojih se, prema ocjeni Ministarstva, može donijeti suglasnost.“ – smatramo da bi u navedenoj točki trebalo navesti i dokument gdje je propisana dokumentacija i podaci koja se moraju predati uz Zahtjev.

Čl. 47. Zakona dopunjuje čl. 225. koji definira uvjete koje mora zadovoljiti glavni i viši inspektor zaštite okoliša na način da se dodaju smjerovi elektronički i ekonomski. Mišljenja smo da inspektori zaštite okoliša, a osobito na vodećim pozicijama, obzirom na kompleksnost i prirodu područja mogu biti isključivo osobe koje imaju završene fakultete prirodnih znanosti, kao što je to bilo i do sada. Razmotriti prijedlog

Čl. 48. Zakona predlaže da se čl. 227. ZOZO dopuni sa st. 9. u kojem se kao povod za provedbu „izvanrednog, ne rutinskog inspekcijskog nadzora“ navode „ozbiljne pritužbe“. Mišljenja smo da oba pojma treba definirati ili preformulirati.

**Koordinator Povjerenstva**

Denis Čupić v.r.